4.2.3. Sahabe Kavli

Sahabe kavlinde maksat Resûlullah'ın ashabından birisinden nakledilen içtihadi görüş ve fıkhi fetvalardır. Makasıd-ı şeriatı en iyi bilenler onlardır. Yüce Allah **"Önde gidenlerin birincileri olan Muhacir ve Ensar ile onlara güzelce uyanlardan Allah razı olmuştur; onlar da Allah'tan razı olmuşlardır"**[34] ayetinde sahabeleri övmüştür. Bu konuda Peygamberimiz (s.a.v) de **"Ümmetimin en hayırlısı, benim zamanında bulunanlardır; sonra onlara yakın olanlar, sonra onlara yakın olanlardır"**[35] buyurarak onların hayırlı insanlar olduklarını ifade etmiştir.

Kitab, Sünnet ve icmada hüküm bulunmadığı zaman Hanefî, Mâliki, Şafiî, ve Hanbelî fakihleri "taabbudî (ictihâdi olmayan) hükümlerde sahabe kavli kesin hüccettir" demişlerdir.[36]

İmam Malik, hadisin yanında sahabe sözlerine ve fetvalarına da çok önem vermiştir. İmam-i Şafiî (r.a.) *"Risale" i*simli eserinde *"Kitap ve sünnette bir hüküm bulunmazsa sahabelerden birinin sözüne uymak gerekir"*[37] demiştir.

34 Tevbe suresi, 100. ayet
35 Müslim, Fezailu's-Sahabe, 213, 215; Ebu Davud, Sünnet, 9
36 Mir'âtu'l-Usul, 2:250; Gazali, El-Mustasfa, 1:135
37 Şafi, Risale, 597-598